

Drahá sesternica

HOR SA DO LA MAURICIE

Pokiaľ ide o poľovanie na sluky, reputácia quebeckých lovných revírov je dostatočne známa. Niektoré oblasti sú však vhodnejšie než iné. Jednou zo špičkových kanadských adries je región La Mauricie.

z Quebecu

Yves Champagne a jeho tým: výjimečná zručnosť a profesionalita.

V čase, keď začiatok októbra so železnou pravidelnosťou sfarbí listnaté masívy čarovného regiónu La Mauricie do odtieňov červenej, zvyknú sa ukazovať prvé kídle slúk, ktoré sem vo veľkých počtoch prilietajú zo severovýchodných oblastí Severnej Ameriky. Na niekoľko dní, nanajvýš zopár týždňov, tieto červenohnedé „rapotačky“ podstatne zvýšia už i tak veľmi zaujímavé stavy svojich príbuzných, ktoré trvale obývajú toto teritórium. Potom srieň prinúti kočovníčky opäť sa vydať na cestu smerom k miernejším zónam na juhu USA, kde strávia zimu. Logicky je práve táto migračná etapa najvhodnejším obdobím na lov týchto dlhozobých lesných operencov. Presne to nám potvrdzuje aj Yvon Champagne, renomovaný biológ (14 rokov pôsobil pre Ducks Un-

„Posledka... Brezy, jedle, osiky a baza červená. Najmä poslednú z menovaných drevín sluky obľubujú, pretože im ponúka bohaté možnosti úkrytu.“

Obrovský revír sa rozprestiera na oboch brehoch rieky a vyznačuje sa ohromujúcou diverzitou biotopov.

limited), ktorý je zároveň rodeným cvičiteľom psov, profesionálnym poľovníckym sprievodcom a členom Quebeckej federácie poľovníckych sprievodcov, ale aj majiteľom

vychýrenej *pourvoirie* (poľovnícka agentúra, požičovňa poľovníckych potrieb a správa poľovníckych revírov v jednom – pozn. prekl.) La Griffe d'Ours, sídliacej na periférii quebeckého mestečka Notre-Dame-du-Mont-Carmel. Tento naslovovaný odborník, ktorý nás občas prekvapí mimoriadnou priamosťou a otvorenosťou, sa vo svojich 52 rokoch môže pochváliť nespočetnými skúsenosťami s poľovaním na sluky, v čom sa mu sotva niekto vyrovná. Už od raného detstva si Yvon „tyká“ so slukou svišťavou (*Philohela minor*), a tak dokonale pozná všetky jej maniere aj triky, o čom nás neraz presvedčí počas nášho loveckého pobytu, ktorý zorganizoval Yannick Audibert, riaditeľ agentúry CPLV.

NA PÍPAČE SÚ ZVYKNUTÉ

Poslušné španiele

Počas svojej kariéry mal Yvon Champagne možnosť vyskúšať si prácu s rozmanitými plemenami psov, aby napokon – a zdá sa, že už definitívne – zakotvil pri bretónskom španielovi. V súčasnosti ich chová pol tučta a všetky sám vycvičil výhradne na lov slúk. Ochoťne a radi konštatujeme, že tieto kontinentálne stavače, vhodné na kratšie až stredne dlhé stopovanie, nás svojou šikovnosťou a majstrovstvom úplne uchvátili. Psovoda počúvajú na slovo bez toho, aby musel čo len raz zvýšiť hlas. Psy perfektne stopujú a vystavujú, dokážu znehybnieť na

Tieto kontinentálne stavače nás oslnili svojím majstrovstvom.

dlhé minúty a v prinášaní by len ťažko hľadali konkurenciu. Ich ňuchu neunikne žiadna zver. Pozorovať ich pri práci bolo skutočným zážitkom. Navyše, tieto psy začnú pracovať až v momente, keď sa aktivuje pípač, ktorý majú na obojku. Dovtedy systematicky a poslušne kráčajú vedľa svojho pána. Otázka komfortu aj bezpečnosti.

NIČ V ZLOM

Adaptačné ťažkosti

Yvon Champagne je typom človeka, ktorý ak má niečo na srdci, povie to priamo a bez príkras. A tak nám na rovinu hovorí, že až na výnimočné prípady vonkoncom nie je naklonený tomu, aby si k nemu poľovníci privádzali vlastné psy z Európy. „Je to z mojej strany len dobrá priateľská rada, v žiadnom prípade zákaz či príkaz. Avšak na základe dlhoročných skúseností si dovoľím tvrdiť, že psy pochádzajúce z Európy trpia značnými adaptačnými ťažkosťami a je pre ne náročné vyrovnať sa s tunajšími biotopmi, oplývajúcimi nesmierne rozmanitou faunou. Nové pachy pôsobia na psy mätúco. Keďže sa len ťažko dokážu zorientovať, obyčajne sa dopúšťajú fatálnej chyby a lesom preferčia bleskovou rýchlosťou

bez toho, aby čo len raz vystavili zver. Výsledok takéhoto ‚stopovania‘ býva katastrofálny – porasty sú v mihu prázdne a strelci pritom nezazrú ani jediného vtáka. Potom, pravdaze, nasleduje prílev ukričaných povelov, často nenáležitých tresty, omieľanie názvoslovia vtáčích druhov a radšej ani nepokračujem... Pochopiteľne, v 90 percentách takýchto prípadov mi potom klienti vyčítajú, že som ich zobral do

nevhodného revíru. Lenže v skutočnosti stačí, aby nechali svojich psích pomocníkov doma, ja zoberiem moje španiele a odrazu sú sluky aj jariabky späť. Zaujímavé, však? Myslím si, že je veľkou chybou očakávať od cudzokrajného psa, aby sa počas piatich či šiestich dní ‚preškolil‘ na lov slúk v Quebecu. Šancu uspieť tu majú jedine perfektné vycvičené a dostatočne ostrieľané jedince. Preto som už pred pár rokmi prijal rozhodnutie nebrať svoje psy na lov zároveň so zverencami klientov. Moje zvieratá sú dokonale spoľahlivé a poslušné a nechcem si ich ‚pokaziť‘ kontaktom s nedisciplinovanými alebo neskúsenými jedincami. Návštevníci mojich revírov majú na výber: buď ich psy, alebo tie moje. Ale spoločne určite nie.“

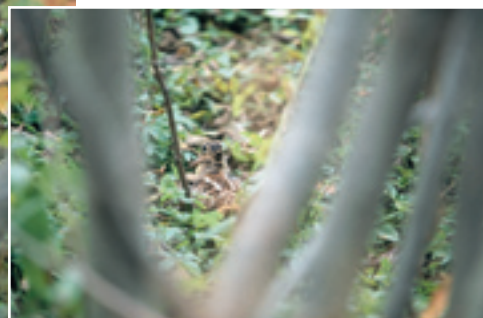
Niet nad ostrieľaných „domorodcov“.

Harmonický patchwork

„Jack, Wisley, do auta. Poďme, chlapi, šup-šup!“ Len čo zaznie týchto pár slov, obidva bretónske španiele svižne vyskočia na korbú pick-upu a s rovnakým elánom vbehnú do pripravených prepravných kliebok. Nato sa Yvon obráti k prítomným poľovníkom a dodá: „Yannick, Jean-François a Philippe idú so mnou. Vy ostatní, spolu so svojimi psami, sa prosím rozdeľte do zvyšných dvoch áut. Stretneme sa v agentúre okolo poludnia,

naobedujeme sa tam.“ Vedúci výpravy bez akéhokolvek ďalšieho vysvetľovania nasadne za volant impozantného 4x4 a vyzve nás, aby sme ho ihneď nasledovali. Počas polhodinovej cesty, ktorá nás delí od vybraného revíru, sa od Yvona dozvedáme, že v La Mauricie disponuje revíromi privátneho a exkluzívneho charakteru, ktoré sú natoľko rozsiahle, že v rámci jednej sezóny povoleného odstrelu slúk v žiadnom prípade nestihne obísť všetky svoje územia. Navyše, ako ďalej vraví, sluky sa v Quebecu môžu strieľať od konca septembra

do konca decembra, avšak už od začiatku novembra sa ich početné stavy rapidne znižujú. Hlavná sezóna tu teda netrvá dlhšie než sedem týždňov. A tak sa stáva, že do niektorých oblastí patriacich pod *pourvoirie* Griffes d'Ours noha slukára nevkročí zo dva roky, prípadne aj dlhšie. Dodajme, že tieto revíry, rozkladajúce sa na oboch brehoch rieky Saint-Maurice, sa vyznačujú mimoriadnou rozmanitosťou biotopov, čo je pre poľovníka nesmierne výhodou, pretože má istotu, že tu za každých okolností nájde miesta, kde sa vtáky zdržujú. Podobne

ako naša sluka hôrna, i jej menšia americká sesternica je nesmierne citlivá aj na najnepatrnejšie rozmary počasia. A tak sektor, v ktorom sa to ešte včera len tak hemžilo týmito dlhozobými operencami, môže byť už zajtra celkom prázdny, hoci to nemusí mať s migráciou vôbec nič spoločné. Kým počúvame tento vzrušujúci úvod do problematiky, s postupujúcimi kilometrami sa popri nás vinie harmonický prírodný patchwork, kde sa miešajú listnaté masívy s rozličnými druhmi ihličnanov a zároveň sa striedajú s rôzne veľkými močiarimi, prielohami, poľami, jazerami i riekami. Pri jednej čistinke Yvon odrazu spomalí. Trénovaným pohľadom totiž zachytil dva jeleníky bieločvosté, ktoré tu hovorovo volajú „srnce“.

Náhliť sa nemá význam...

Trochu ďalej, prechádzajúc ďalším lesom sa dozvedáme, že tu iní Yvonovi klienti – štyria lukostrelci – práve striehnu dokonca na kanadského losa. Zachytíme aj to, že sa pohybujeme v jednom z rajov medveďa čierneho (baribala). Samotná stručná zmienka o ozrutných ploskochochodcoch vylúdi nášmu sprievodcovi široký úsmev na tvári a podnieti ho k niekoľkým komentárom: „Lov medveďa takisto patrí medzi moje špeciality. Každý rok na jar nechám zastreliť alebo uloviť lukom 50 až 60 jedincov. Medzi týmito zvieratami a mnou sa ťahá dlhá

„Skutočnými lovcami sú tu psy, ľudia len strieľajú.“

Už od svojho najranejšieho detstva si Yvon „tyká“ so slukou svišťavou, takže dokonale pozná všetky jej maniere aj triky. Dôverujme mu...

„Je tak 1,5 metra pred ňufákom psa, sedí bez pohnutia a pozerá na nás...“

história. Svojho prvého medveďa som skolil, keď som mal deväť...“ Medzitým dorazíme na miesto určenia. Yvon svojim dvom španielom dopraje dve minútky voľna, nato ich vyzbrojí elektronickými obojkami s pípačkami, pričom nezabudne preskúšať, či fungujú bezchybne. Len čo je s tým hotový, spoločne vchádzame do hustého zmiešaného lesíka, ktorý tvoria porasty brezy,

jedle, osiky a bazy červenej. Yvon z nej odtrhne list a ukazuje nám ho so slovami, že práve túto drevinu sluky rady vyhľadávajú pre možnosti úkrytu, ktoré im poskytuje. Jacka a Wisleyho hodina botaniky nezaujima. Poslušne si plnia svoju úlohu asi dvadsať metrov od nás. Elektronické pomôcky, ktoré majú na krku, v pravidelných intervaloch vydávajú pípanie rozličnej intenzity, vďaka čomu dokážeme vždy ľahko a presne určiť polohu čierneho-bieleho Jacka aj hrdzavo-bieleho Wisleyho. Čoskoro zistíme, že šialený beh ani nútené pochody nám pri Yvonovi nehrozia. Postupujeme priam tanečným krokom s častými prestávkami. „Náhlenie tu nemá význam, mohlo by viesť k pochybeniu psov. Dôverujme im a dajme im čas na preskúmanie každého zavetreného pachu. Lovcami sú tu v skutočnosti totiž psy, ľudia len strieľajú,“ objasní nám vedúci výpravy. Akoby na potvrdenie jeho slov sa naľavo od nás vzápätí ozve zapípanie Jackovho obojka, ktoré nás upozorní, že pes vystavu-

je. Yvon nenáhlivo nasmeruje Yannicka a Jeana-Françoisa k zvierat'u. Na mieste, kde im prikáže zastat', v priebehu niekoľkých sekúnd zhodnotí situáciu a strelci zaujmú pozície. Skúsený Yvon si môže dovoliť sebaisto sa priblížiť takmer až k miestu diania v snahe objaviť v poraste objekt nášho pátrania. Obráti sa k nám s otázkou: „Vidíte ju? Dobre sa pozrite, je tam, uprostred stromu, kde sa semenáč rozvetvuje. Pes ju má asi 1,5 metra od ňufáka, aha. Nehybne sedí a pozerá sa na nás.“ Napriek tomuto presnému opisu potrebujeme dlhoočizné sekundy, kým spozorujeme čierne oko malej krásavice, ktorej perie až neveriteľne splýva s okolím. V tomto emočne vypätom okamihu nás ani slabé svetlo a spleť prekážajúcich konárov neodradia od cvaknutia niekoľkých záberov. Yvon sa teší spolu s nami. Akoby aj nie?

Za polhodinku šesť úlovkov na jedinom hektári

Len čo vedúci výpravy zhodnotí, že zoznámenie už trvalo dostatočne dlho, avizuje čakajúcim strelcom, že našu milú krásku prinúti vzlietnuť. Zaraz prejde od slov k činom, predíde svojho psa a vyprovokuje sluku k prestrašenej snahe uniknúť. Krehká silueta sa za mocného trepo-

tu krídel zodvihne a usiluje sa zachrániť si kožu v spleti okolitej vegetácie. Ozvú sa dva súbežné výstrely, v úteku jej však nedokážu zabrániť. Tretí, vypustený len tak na náhodu, nie je o nič úspešnejší. Nuž ale, kto povedal, že to s „Američankou“ bude jednoduchšie, ako s tou našou? Očividne je to jasné aj našim dvom strelcom. Tí budú mať dnes ešte dostatok príležitostí, aby si napravili reputáciu. Veru tak, na ploche sotva jedného hektára sa im v priebehu slabej polhodinky podarí šesť individuálnych úlovkov. Yannick a Jean-François si svoje prvé sluky patrične užívajú. Mimochodom, cestou narazíme aj na niekoľko jedincov jariabka hôrneho. Na tieto quebecké „jarabice“ sú však akékoľvek psy krátke. Vtáky za každým bleskurýchlo uniknú z dosahu zbraní a my bezúspešne hľadáme príležitosť zacieliť na ne. Celkovo sa nám počas tohto dopoludnia podarí vidieť zo pätnásť slúk a narátať približne toľko isto jariabkov. V tomto duchu sa nesú aj všetky ostatné poldňové výjazdy, a to sa podľa slov nášho hostiteľa migrácia ešte ani poriadne nezačala. V podobných podmienkach nemajú vynikajúci, či prinajmenšom šťastliví strelci žiaden problém uloviť každý deň aj štyri sluky. Prichádza čas zbilancovať náš pobyt v Griffes d'Ours. Ak k nepopierateľným a zrejmým kvalitám týchto území prirátame výnimočnú zručnosť a profesionalitu Yvona Champagna i jeho tímu a navyše ohromujúce majstrovstvo ich bretónskych španielov, vychádza nám, že táto destinácia si bez akýchkoľvek pochybností zaslúži, aby sme ju navštívili aj v budúcnosti.

Reportáž: Philippe Aillery

POZNÁMKOVÝ BLOK

Dáva si záležať

Poľovnícka oblasť a agentúra pod patronátom Yvona Champagna a jeho blízkych je skutočným pokojným prístavom, kde človeka privíta pravá rodinná atmosféra. Hostiteľ

si dáva záležať a nástojí na tom, aby sa tu každý cítil ako doma. Môžete nám veriť, že sa mu to darí výborne. Rozličné poľovnícke aktivity, ktoré *pourvoir* La Griffes d'Ours umožňuje, vo Francúzsku ponúka agentúra Chasse Pêche Loisirs Voyages (CPLV) pod vedením Yannicka Audiberta. Internet: www.cplv.fr